

ANAMARIJA HANŽEK, 8. razred

Mentor: Mario Šimudvarac

DRVO KRIŽA

Viknuše „Raspni ga!“ na Golgotu kletu,
zataji me Petar triput u Jeruzalemu svetu.
Gleda drvo križa tjeskobnu moju muku,
Gleda ono gdje me silno udaraju i tuku.

Prate me putem ljudi vrišteći. Jedan drvo nosi.
Hode žene jeruzalemske plaćući. Jedna rubac pruža.
Padam podno drva križa na lubanjskom svijetu,
prigušim bolan uzdah, razapeše me na tom mjestu.

Rugaju se meni i smiju, žuču me napojiše.
Haljine mi blijede skidaju, za nju kocku baciše.
Ispružim izranjavane ruke, drvo suzu pusti.
Ne odaziva se ono više, ćuti, ćuti...

Visim na drvetu na lubanjskom svijetu,
ispuštam dah svoj, ubiše me na tom mjestu.
Svijetlo uskrснуće dođe, godine od moje smrti lete.
Drvo križa, ti si vječno simbol vjere kršćanske, svete.